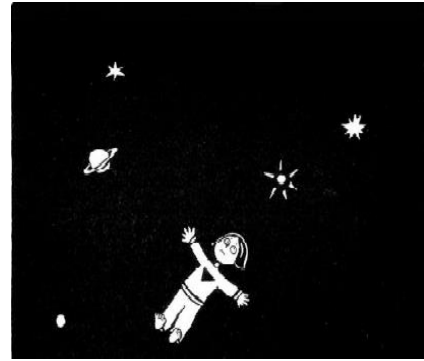

Έφτασε επιτέλους η στιγμή που γράφτηκες στο πανεπιστήμιο και θεωρείσαι πλέον μέλος της "ακαδημαϊκής κοινότητας". Όλα αυτά τα χρόνια, θα έχεις ακούσει για τις χαλαρές στιγμές ανεξαρτησίας και τον ελεύθερο χρόνο, που θα έχεις να κάνεις ό,τι δεν σε άφηναν τα φροντιστήρια και τα πολύωρα διαβάσματα των πανελλαδικών και ότι άλλο σου υπόσχεται αυτό που αποκαλείται "φοιτητική ζωή". Με την πρώτη ματιά, θα αντικρίσεις χαρούμενους φοιτητές που πίνουν ανέμελοι το καφεδάκι τους συζητώντας περί ανέμων και υδάτων στον πεζόδρομο και τον κήπο.

Πρόσεχε όμως καθώς θα πέφτεις απ τα σύννεφα...

Αν παρατηρήσεις καλύτερα αυτό που θα αντικρίσεις στην πραγματικότητα είναι φοιτητές/τριες αγχωμένους/ες να τελειώσουν την σχολή, γιατί τα "περιθώρια στενεύουν". Φοιτητές/τριες που μπαίνουν στα μέσα μαζικής μεταφοράς και διαρκώς είναι στην τσίτα για να μην τους πετύχει ελεγκτής, που ελπίζουν να πληρούν τα κριτήρια για δωρεάν σίτιση και στέγαση, αλλά και να έχουν λεφτά για φάκελους και σημειώσεις. Όσο για αυτούς/ες που εργάζονται, ζουν με την αγωνιά της απόλυσης, γιατί, εάν τα παραπάνω δεν τους παρέχονται, δε θα μπορούν να ανταπεξέλθουν στην περιβόητη "δωρεάν" παιδεία.

Πέρα από τους φοιτητές/τριες και τους καθηγητές/τριες όμως, ας μην ξεχνάμε ότι το πανεπιστήμιο αποτελεί και ένα εργασιακό περιβάλλον· πιο συγκεκριμένα, διάφορες υπηρεσίες και λειτουργίες της σχολής έχουν αποδοθεί μέσω διαγωνισμών σε ιδιώτες-εργολάβους (όπως για παράδειγμα η σίτιση, η φύλαξη και η καθαριότητα), με τις/τους εργαζόμενους να βρίσκονται σε καθεστώς επισφάλειας και με χαμηλούς μισθούς. Παράλληλα και οι διοικητικοί υπάλληλοι έχουν έρθει αντιμέτωποι με μαζικές απολύσεις και περικοπές μισθών από το 2013. Όλα τα παραπάνω δεν αποτελούν μεμονωμένες περιπτώσεις αλλά εντάσσονται στο γενικότερο πλαίσιο της αναδιάρθρωσης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με κύριο γνώμονα την περικοπή των δαπανών. Λόγω αυτού, το κόστος φοίτησης μετακινείται όλο και περισσότερο στις πλάτες μας, ιδιωτικές εταιρείες καλούνται να καλύψουν τα όποια κενά του κράτους, ενώ ταυτόχρονα σειούριτι φροντίζουν για την δική μας "τάξη και ασφάλεια". Στο πλαίσιο αυτού του δόγματος, τόσο οι διάφοροι εργολάβοι όσο και η ακαδημαϊκή ελίτ αποζητούν ένα περιφραγμένο και αποστειρωμένο "ναό της γνώσης" (καγκελόπορτες, σβήσιμο συνθημάτων κλπ). Ας μην έχουμε ψευδαισθήσεις, όλα αυτά δεν είναι παρά ένα παρακλάδι της συνολικότερης αναδιάρθρωσης και υποτίμησης των ζώων μας με πρόσχημα την κρίση, αφού οι ανάγκες της αγοράς και των αφεντικών έχουν πλέον αλλάξει.

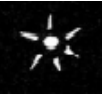

Σημαντικό είναι ακόμα να αναφερθεί ότι η γνώση που παράγεται μέσα στα πανεπιστήμια δεν είναι, δεν ήταν και δε θα είναι ποτέ ουδέτερη, αντιθέτως είναι άρρηκτα συνδε-

μένη με τα συμφέροντα κράτους και αφεντικών που χρηματοδοτούν τις ελάχιστες έρευνες. Και αν γίνεται οποιαδήποτε μείωση της κρατικής χρηματοδότησης, δεν αγγίζει βέβαια τις έρευνες για τους μπάτσους και το στρατό οι οποίες διαρκώς αυξάνονται. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι τα μαθήματα-ερευνητικά προγράμματα εγκληματολογίας, στο τμήμα κοινωνιολογίας της Παντείου, όπου διατηρούνται "καλές σχέσεις" με την αστυνομία και απ'ότι φαίνεται κοινές βλέψεις για την ίδρυση ξεχωριστού τμήματος.

Η κριτική που κάνουμε δεν έχει σαν στόχο μια μοιρολατρική ανάγνωση της πραγματικότητας αλλά θα θέλαμε να αποτελέσει κινητήριο δύναμη για τους αγώνες μας. Δεν επιδιώκουμε να συμβιβαστούμε με την μιζέρια των καιρών και την εξατομίκευση, ούτε να υιοθετήσουμε τον κυρίαρχο λόγο, ούτε να εξυπηρετήσουμε τα συμφέροντα των από τα πάνω, αλλά να προτάξουμε την αλληλεγγύη και την αυτοοργάνωση μακριά από λογικές ανάθεσης.

Συλλογικοποιούμε τις αντιστάσεις μας μέσα από αυτοοργανωμένα εγχειρήματα και οριζόντιες δομές, με στόχο την δημιουργία σχέσεων εμπιστοσύνης και συντροφικότητας μεταξύ όσων από εμάς θεωρούμε ότι έχουμε κοινές ανάγκες, επιθυμίες και συμφέροντα. Ταυτόχρονα συμμετέχουμε/παρεμβαίνουμε σε γενικές συνελεύσεις και προορκίνουμε τη συμπόρευση κοινών αγώνων φοιτητριών/των και εργαζομένων, μακριά από συντεχνιακά αιτήματα και "καθοδηγητές" ενάντια στην περαιτέρω εντατικοποίηση και υποτίμηση των ζωών μας.

Η Ελευθεριακή Παρέμβαση Παντείου είναι μια συλλογικότητα που γεννήθηκε το 2011 στην Πάντειο. Δεν είμαστε παράταξη και δεν έχουμε σχέση με κόμματα και θεσμικούς φορείς. λειτουργούμε αντιεραρχικά και οριζόντια μέσα από συλλογικές διαδικασίες συνδιαμόρφωσης. Απορρίπτουμε τους κατεστημένους θεσμούς του φοιτητικού συνδικαλισμού (εκλογές, Δ.Σ.) και τις πρακτικές του. Συνεκτικό μας στοιχείο η φοίτηση στο Πάντειο, αλλά και η πρόθεσή μας να συμβάλλουμε στην όξυνση του ταξικού ανταγωνισμού μέσα στη σχολή.

